

de skulde stemme paa, saa vilde jeg med det ærede Medlem anse det for nødvendigt at beholde de store Valgdage, som samle Vælgere fra hele Valgkredsen. Men da det ikke er saaledes, da Vælgere vide forud, om de ville stemme paa Høire eller Venstre, eller hvis der er to Kandidater af samme Parti, paa hvem af disse de ville stemme, synes jeg ikke, der er Nødvendighed for at beholde den samlede Afstemning, naar vel at mærke praktiske Hensyn af Vægt tale for at fratagde den, og det er det, jeg siger, at praktiske Hensyn tale for her. Det er nu kjønt nok, at det ærede Medlem vil indføre lobbefalt Vægtførsel til Valgdagen, men jeg tror forøvrigt ikke, det er det ærede Medlems Mening. I alt Fald vilde det i Virkeligheden være meget underligt at vedtage en saadan Lov, og der var næppe Nogen, der vilde indbringe, næppe Nogen, der vilde stemme for den, naar det kom til Stykket. Men deri, at det ærede Medlem siger det, ligger en Erkjendelse af, at Tid og Forhold her i Landet kunne blive saadanne, at det kan blive en vanskelig Sag for den fattigste Befolkning at komme til at udøve deres Borgerret og Borgerpligt ved at stemme paa Valgdagen. Jeg omtalte før, hvorledes Forholdene kunde komme til at stille sig, ved at der dannede sig to Partier her i Landet, hvoraf det ene var et hørende Parti, men det andet et Parti, som ikke havde Raad til at holde Heste og Vogn. Vi skulde da nok faae at se, om der blev den store Kjærlighed eller den store Lyst til at faae Smaafolk op at høre. Nei, de Indvendinger, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har gjort, kunne ikke paa nogen som helst Maade slaa det Forslag ihjel, jeg har tilladt mig at stille. Ordene vare store nok: Skraaplan, Glidbane, og de kunne maaske gjøre Indtryk andre Steder, men de have i alt Fald ikke gjort Indtryk paa mig. Naar jeg har stillet Forslag, er det, fordi jeg tror, at Forholdene lettest, bedst og retfærdigst lade sig ordne paa den Maade, Forslaget indeholder, og naar jeg har stillet det af disse Bevæggrunde, finder jeg overhovedet ikke, at det er rigtigt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kalder Forslaget for en Glidbane, hvorpaa man glider over til Amtsvalg og længere ud, ja man veed ikke en Gang, hvor man glider hen. Det ærede Medlem kan læse det Forslag, jeg har stillet, og den ærede Minister kan da se og faae at vide, hvor han glider hen, hvis han stemmer for Forslaget. Videre glider han ikke, og videre har jeg heller ikke Lyst til at komme. Jeg

skal derfor endnu en Gang anbefale at stemme for dette Forslag; men ikke, fordi den høitærede Minister synes godt om det; thi i den Retning stiller jeg mig upartisk. Synes den ærede Minister godt om det, er det jo behageligt nok, og synes han ikke om det, er det ikke min Sag. Jeg stiller som sagt Forslaget, kun fordi jeg tror, det er det Bedste.

God: Jeg vil tilstaa, at jeg ikke havde troet, at Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at jeg skulde begjære Ordet. Det, der nemlig forekommer mig at have været det Karakteristiske for Forhandlingerne i Dag, er egentlig dette, at Lovforslaget ikke har vakt en saadan Opmærksomhed hos ærede Medlemmer, at der deri ligger noget Kjendtegn paa, at Sagen virkelig særlig interesserer Folkethinget, eller at man har nogen Tro paa, at den skal blive til Lov. Dette gjør jeg nu heller ikke, og i Betragtning altsaa af hele den Optræden, der maatte siges at have fundet Sted fra andre ærede Medlemmers Side, havde jeg ikke tænkt mig at tage Ordet. Men det, der bevægede mig til at forlange det, det var den Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvori han kortelig vilde fremlægge Valgspørgsmaalets Historie, forsaavidt som det er behandlet her i Thinget. En Del af dette har jo allerede faaet sin Besvarelse og er tilstrækkelig oplyst af den ærede Indenrigsminister; men jeg anser det dog for rigtigt endnu hertil at føie et Par Ord, fordi jeg ikke skjønner, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds maa have Ret til uimodtaget at fremsætte Valgspørgsmaalets Historie her i Thinget paa en Maade, som efter min fulde Overbevisning giver et aldeles falskt Billede af denne Historie. Det, der er den virkelige Historie, er den, at i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne — jeg husker ikke, om det var i 1871 eller 1872, men det var i et af de første Aar i Halvfjerdsjerne efter den i 1870 stedfundne Folketælling — forelagde Regjeringen i Genhold til Grundlovens § 32 et Forslag her i Thinget til Omordning af Valgkredse, hvor den netop efter Karaagrens Ordlydende foreslog en Forøgelse af 12 Valgkredse; jeg tager i alt Fald ikke meget fejl — jeg tror temmelig sikkert at kunne sige det, skjøndt jeg ikke er tilstrækkelig forberedt — naar jeg siger, at det var en Forøgelse med 12 Valgkredse. Men hvad svarede Thinget derpaa? Det svarede derpaa, at Meningen aldrig havde været Andet end, at man skulde omtrent blive ved det bestaaende Antal af omtrent